

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžf/58/2015
Identifikačné číslo spisu: 6013201635
Dátum vydania rozhodnutia: 29.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6013201635.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD., a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: JUDr. F.R., bytom Q., proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/413340/2013/5113 zo dňa 30. septembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/291/2013-83 zo dňa 19. júna 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/291/2013-83 zo dňa 19. júna 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 6S/291/2013-83 zo dňa 19. júna 2015 postupom podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. 1100302/1/413340/2013/5113 zo dňa 30.09.2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9103301/5/3477772/2013 zo dňa 18.07.2013, ktorým bola žalobcovi podľa § 155 ods. 1 písm. e/ zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uložená pokuta v sume 60,- € za nepredloženie prehľadu o príjmoch zo závislej činnosti, o zrazených a odvedených preddavkoch na daň za zdaňovacie obdobie január 2012 v lehote stanovenej zákonom č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 595/2003 Z.z.“). O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca nespochybňoval spáchanie skutku, za ktorý mu bola uložená pokuta, avšak namietal, že správca dane ho mal vopred upozorniť na nepredloženie prehľadu o príjmoch zo závislej činnosti, o zrazených a odvedených preddavkoch na daň a až po prípadnom nesplnení tejto výzvy mal pristúpiť k uloženiu pokuty. Postup správcu dane považoval za nesprávny, formalistický, v rozpore s Ústavou SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných ľudských práv a

slobôd. Pri posudzovaní deliktuálnej zodpovednosti žalobcu krajský súd vychádzal z ustanovení § 49 a nasl. zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov a § 154 ods. 1 písm. j/ Daňového poriadku, pričom zistil, že žalobca za obdobie január 2012 doručil správcovi dane hlásenie a prehľad o príjmoch dňa 26.03.2012, hoci tak mal učiniť do dňa 29.02.2012, t.j. po zákonom stanovenej lehote. Námietku žalobcu o tom, že správca dane mal postupovať menej formálne resp. mal žalobcu vopred upozorniť na plynúce lehoty vo veci predkladania povinných prehľadov a hlásení o príjmoch zo závislej činnosti krajský súd nepovažoval za dôvodnú, keďže z Daňového poriadku vyplýva, že zodpovednosť predkladať uvedené hlásenia zaťažuje daňový subjekt a to bez súčinnosti, ktorú má na mysli žalobca. Pokiaľ tak žalobca neurobí resp. urobí oneskorene dopustí sa daňového deliktu. V predmetnej veci nejde o prípad, kedy by mal správca dane pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti podaného prehľadu a preto správca dane nebol povinný žalobcu vyzývať na odstránenie nedostatkov podaného prehľadu podľa § 17 ods. 1 Daňového poriadku resp. § 39 ods. 14 zákona č. 595/2003 Z.z. Zodpovednosť za včasné predloženie prehľadu je na strane žalobcu a túto nemôže prenášať na správcu dane. Výšku pokuty považoval krajský súd za určenú v súlade so zákonom, pričom poznamenal, že pri daňových deliktoch znenie zákona neumožňuje správcovi dane správnu úvahu o miere zavinenia.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil alebo zmenil tak, že žalobu zamietne. V dôvodoch odvolania poukázal na skutočnosť, že ak by v podanom prehľade urobil chybu, alebo by ho vôbec nepodal, správca dane by bol povinný upozorniť ho a žiadať o nápravu nedostatku. Žalobca podal prehľad bez akýchkoľvek nedostatkov, no správca dane ho napriek tomu sankcionoval bez akejkoľvek výzvy, či upozornenia, ktorým by sa vyhol postihu. V tejto súvislosti poukázal na ochrannú, represívnu a preventívnu funkciu trestu, pričom mal za to, že k negatívnemu výchovnému pôsobeniu môže dôjsť vtedy, ak trest, ktorý bol uložený, verejnosť považuje za nespravodlivý alebo neprimeraný. Ďalej namietal, že všetky požadované údaje, ktoré sa nachádzajú v prehľade mal správca dane k dispozícii. Žalobca zdôraznil, že dane platil včas a to prostredníctvom bankového účtu, na ktorom sú uvedené všetky údaje, kvôli ktorým mu boli uložené pokuty, pričom samotný bankový príkaz obsahuje viac potrebných informácií než prehľad požadovaný správcom dane. Správca dane mohol prijaté pravidelné mesačné platby žalobcu ľahko odkontrolovať, prípadne rozporovať, ak mal vážne pochybnosti o dôvode, množstve a príčinách nárastu finančných prostriedkov na daňovom účte žalobcu. Žalobca (okrem svojho syna) iného zamestnanca nemal a všetky základné identické hlásenia správcovi dane pri jeho prijatí zahlásil včas a tie sa doposiaľ nezmenili. Poukázal na to, že správca dane neprejavil záujem na odstránení nedostatkov pri podávaní prehľadov, čím mu bolo znemožnené úzko spolupracovať so správcom dane. Správcovi dane vytykal aj nerešpektovanie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 150/2001 Z.z., konkrétne povinnosti správcu dane informovať daňové subjekty o ich právach a povinnostiach ako aj povinnosti aktualizovať databázu údajov daňového informačného systému. Záverom uviedol, že postup správcu dane možno považovať za šikanózný výkon práva v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka. Poukazujúc na uvedené skutočnosti mal za to, že správca dane nepostupoval v súlade so zákonom.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v danom prípade je nespochybniteľné, že žalobca prehľad o príjmoch zo závislej činnosti, o zrazených a odvedených preddavkoch na daň za zdaňovacie január 2012 v lehote stanovenej zákonom nepodal. Ak by správca dane nerešpektoval skutkový stav, ktorý nastal oneskoreným podaním prehľadu, ale posudzoval by všetky detaily sporu uvádzaných žalobcom, porušil by tým nielen § 155 ods. 1 písm. e/ Daňového poriadku, ale aj zásadu zákonnosti v daňovom konaní vyplývajúcu z Ústavy SR, ale aj Listiny základných práv a slobôd, t.j. ústavnej zásady, že dane a poplatky je možné ukladať na základe zákona, v jeho medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Zákon taktiež nestanovuje lehotu pre začatie konania alebo pre vykonanie úkonu správcom dane a teda lehota na uloženie pokuty nie je stanovená. Pri ukladaní pokút je správca dane viazaný len lehotou pre zánik práva uložiť pokutu, ktorá je ustanovená v § 155 ods. 11 Daňového poriadku. K námietke žalobcu, že správca dane nepostupoval v súlade s § 39 ods. 14 zákona č. 595/2003 Z.z., keď žalobcu nevyzval na odstránenie nedostatkov podaného prehľadu uviedol, že správca dane oznámi pochybnosti a vyzve daňovníka, ak má pochybnosti týkajúce sa podaného prehľadu, a nie ak daňovník prehľad vôbec nepodá. Správca dane môže, ale nemá povinnosť vyzývať daňovníka na podanie prehľadu, keďže mu táto povinnosť vyplýva zo zákona. Navyše prehľady žalobca prekladal,

vedel a vie o tejto povinnosti, avšak tieto prehľady podával s pravidelným oneskorením 1 až 2 mesiace, pričom platby uhrádzal v zákonom stanovenej lehote. Žalobca ako osoba s právnickým vzdelaním si musel byť vedomý toho, že nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na podanie prehľadu vedie k uloženiu sankcie, pričom žalobca si nesplnil svoju zákonnú povinnosť opakovane v roku 2010, 2011 a 2012. Na uloženie pokuty nemohla mať vplyv ani skutočnosť, že správca dane má k dispozícii identifikačné údaje žalobcu v zmysle § 67 Daňového poriadku. Správca dane pokutu uloží alebo neuloží podľa zákona, pričom žiadny kompromis zákon neumožňuje. Podávanie prehľadu a hlásení zo závislej činnosti, má svoje opodstatnenie, nie je to skutkovo nevýznamná záležitosť, nakoľko obidva sú podkladom pre vytvorenie predpisov potrebných k správne vyčísľovaniu daňových povinností a tým aj správneho stavu osobného účtu daňového subjektu. Záverom uviedol, že na rozdiel od trestnoprávnej a priestupkovej zodpovednosti v danom prípade zákon správcovi dane neumožňuje skúmať ani mieru zavinenia, na ktorú by pri ukladaní pokuty prihliadal.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

6. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

8. Podľa § 244 ods. 1, 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

10. Predmetom preskúmavacieho konania je rozhodnutie č. 1100302/1/413340/2013/5113 zo dňa 30.09.2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9103301/5/347772/2013 zo dňa 18.07.2013, ktorým bola žalobcovi podľa § 155 ods. 1 písm. e) Daňového poriadku uložená pokuta v sume 60,- € za nepredloženie prehľadu o príjmoch zo závislej činnosti, o zrazených a odvedených preddavkoch na daň za zdaňovacie obdobie január 2012 v lehote stanovenej zákonom č. 595/2003 Z.z.

11. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z., daňové priznanie (§ 32 <.a 41 <.), prehľad [§ 39 ods. 9 písm. a/ <.] alebo hlásenie [§ 39 ods. 9 písm. b/ <.] podáva daňovník správcovi dane.

12. Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z.z., daňové priznanie sa podáva do troch kalendárnych mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia a hlásenie sa podáva do konca apríla po uplynutí zdaňovacieho obdobia, ak tento zákon neustanovuje inak; prehľad sa podáva do konca kalendárneho mesiaca, za predchádzajúci kalendárny mesiac. V lehote na podanie daňového priznania alebo hlásenia je

povinný platiteľ dane, daňovník, dedič alebo osoba podľa osobitného predpisu daň aj zaplatiť. Daňovník, ktorému do lehoty na podanie daňového priznania podľa tohto odseku alebo do lehoty podľa odseku 3 správca dane neoznámil číslo účtu správcu dane vedeného pre daňovníka, je povinný daň zaplatiť v lehote do ôsmich dní od doručenia tohto oznámenia, ak mu toto oznámenie bolo doručené po lehote na podanie daňového priznania. Rovnaký postup sa použije, ak za osobu, ktorá nemá do termínu na podanie daňového priznania správcom dane oznámené číslo účtu správcu dane vedeného pre daňovníka, podáva daňové priznanie dedič alebo osoba podľa osobitného predpisu.

13. Podľa § 39 ods. 14 zákona č. 595/2003 Z.z., ak vzniknú pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti podaného prehľadu alebo o pravdivosti údajov v ňom uvedených, oznámi správca dane tieto pochybnosti zamestnávateľovi, ktorý je platiteľom dane a vyzve ho, aby sa k nim vyjadril, najmä aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal. Vo výzve správca dane určí zamestnávateľovi, ktorý je platiteľom dane, primeranú lehotu na vyjadrenie a poučí ho o následkoch spojených s neodstránením pochybností alebo nedodržaním určenej lehoty, ktoré vyplývajú z osobitného predpisu.

14. Podľa § 154 ods. 1 písm. j/ Daňového poriadku, správneho deliktu sa dopustí ten, kto nesplní niektorú z povinností nepenažnej povahy podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov, pričom nejde o správny delikt podľa písmen a/ až i/.

15. Podľa § 155 ods. 1 písm. e/ Daňového poriadku, správca dane uloží pokutu od 60,- € do 3 000,- € za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. d/ <. a j/ <. ak je správcom dane obec, uloží pokutu najviac do výšky vyrubenej dane alebo poplatku, nie menej ako 5,- €, najviac však do 1 500,- €.

16. Základné zásady správy daní upravuje ustanovenie § 3 Daňového poriadku, v zmysle ktorého sa (okrem iného) pri správe daní postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb. Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

17. V predmetnej veci medzi účastníkmi konania nebola sporná skutočnosť, že žalobca za zdaňovacie obdobie január 2012 podal správcovi dane prehľad o príjmoch zo závislej činnosti a o zrazených a odvedených preddavkoch po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, keď z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že uvedený prehľad podal až dňa 26.03.2012 pričom posledným dňom lehoty upravenej v ustanovení § 49 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z.z. na splnenie tejto povinnosti bol 29.02.2012.

18. Žalobca v odvolaní (taktiež aj v žalobe) namietal predovšetkým nesprávnosť postupu správcu dane, ktorý aj napriek skutočnosti, že žalobca podal prehľad bez nedostatkov, ho bez akejkoľvek výzvy či upozornenia sankcionoval uložením pokuty. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že správca dane je povinný postupovať podľa § 39 ods. 14 zákona č. 595/2003 Z.z. len v prípade, ak nadobudne pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti podaného prehľadu alebo o pravdivosti údajov v ňom uvedených. Vzhľadom na to, že žalobca prehľad v zákonnej lehote nepodal, správca dane nemal žiaden zákonný dôvod postupovať podľa § 39 ods. 14 zákona č. 595/2003 Z.z., nakoľko nenastala žiadna skutočnosť predpokladaná cit. zákonným ustanovením. Pripustenie výkladu, ktorý prezentoval žalobca, t.j. povinnosť správcu dane vyzývať, či preventívne upozorňovať daňový subjekt na včasné predkladanie prehľadov by bolo v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z.z., ktorú povinnosť by nebolo možné vynucovať postupom podľa § 155 ods. 1 písm. e/ Daňového poriadku. Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že podal prehľad bez akýchkoľvek nedostatkov, je potrebné opätovne zdôrazniť, že žalobca podal prehľad oneskorene, pričom ani následné podanie prehľadu (po uplynutí zákonnej lehoty) napriek jeho perfektnosti nemá vplyv na skutočnosť, že si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 49 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z.z. Povinnosť daňových orgánov

postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom nemožno v danom prípade interpretovať tak, že by správca dane vyzýval žalobcu na splnenie jeho povinnosti vyplývajúcej priamo zo zákona a teda nemožno konštatovať ani porušenie § 3 Daňového poriadku.

19. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalobcu, ktorou poukazoval na skutočnosť, že svoju daňovú povinnosť si splnil už samotným odvedením dane. Je potrebné uviesť, že správneho deliktu sa v zmysle § 154 ods. 1 písm. j/ Daňového poriadku, dopustí ten, kto nesplní niektorú z povinností nepenažnej povahy podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov (v danom prípade podľa zákona č. 595/2003 Z.z.). Splnenie daňovej povinnosti je preto právne irelevantné vo vzťahu k povinnosti podať prehľad v lehote v zmysle § 49 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s argumentáciou žalobcu, že všetky požadované údaje, ktoré sa nachádzajú v prehľade mal správca dane k dispozícii, nakoľko povinnosť predkladať správcovi dane prehľad v súlade s § 49 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. zaťažuje daňový subjekt, na ktorú skutočnosť nemá žiaden vplyv možnosť správcu dane obstarat' si jednotlivé údaje týkajúce sa daňového subjektu z vlastnej činnosti resp. vychádzať zo skôr podaných prehľadov daňovým subjektom. Odvolací súd musel prisvedčiť žalovanému, že podávanie prehľadu má svoj význam napr. pri tvorbe predpisov potrebných k správne vyčísľovaniu daňových povinností a tým aj správneho stavu osobného účtu daňového subjektu. Uvedenú povinnosť preto ani podľa názoru odvolacieho sudu nemožno považovať len za formálnu záležitosť bez akéhokoľvek opodstatnenia, čomu nasvedčuje aj vôľa zákonodarcu vynucovať jej plnenie prostredníctvom peňažných sankcií. Pokiaľ žalobca poukazoval na nečinnosť správcu dane resp. nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia je potrebné uviesť, že správca dane je pri rozhodovaní o uložení pokuty limitovaný ustanovením § 155 ods. 11 Daňového poriadku, ktorá lehota bola v danom prípade zachovaná. Oneskorenosť podania prehľadu žalobca ospravedlňoval aj tým, že nezaregistroval zmenu z trojmesačnej povinnosti na povinnosť prekladať prehľad v mesačných intervaloch. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca navyše ako osoba s právnickým vzdelaním vedel o zákonnej povinnosti podávať prehľady v pravidelných intervaloch správcovi dane, pričom samotná nevedomosť žalobcu o mesačnom podávaní prehľadov ho aj s poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) nezabavuje deliktuálnej zodpovednosti za porušenie § 49 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z.z.. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podal správcovi dane prehľad o príjmoch zo závislej činnosti a o zrazených a odvedených preddavkoch po uplynutí lehoty upravenej v ustanovení § 49 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z. z., dopustil sa správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. j/ Daňového poriadku. K samotnej výške uloženej pokuty (60,- €) odvolací súd uvádza, že táto bola uložená na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, pričom správca dane pri ukladaní pokuty mohol podľa § 155 ods. 3 Daňového poriadku prihliadať iba na závažnosť, trvanie a následky protiprávneho stavu. Nepredloženie prehľadu v zákonnej lehote vedie k obligatórnemu uloženiu pokuty, s tým, že správca dane neskúma zavinenie daňového subjektu, t.j. ide o objektívnu zodpovednosť bez úpravy liberačných dôvodov.

20. Odvolací súd poukazujúc na vyššie uvedené konštatuje, že krajský súd vec správne právne posúdil a svoje závery o splnení podmienok na uloženie pokuty žalobcovi podľa § 155 ods. 1 písm. e/ Daňového poriadku zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom odôvodnil. Vzhľadom na to, že žalobca v odvolaní neuviedol, žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca úspešný nebol a žalovanému v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.